Koning Voetbal

Piet overleed, veertien dagen na het overlijden van zijn broer Jan, toch nog plotseling . Piet, oftewel De Raaf zoals men hem vanwege zijn pikzwarte haar noemde, werd op weg naar het verjaarsfeestje van zijn kleinzoon overvallen door een harta-anval en overleed. Echtgenote Jany, kinderen en kleinkinderen waren ontroostbaar. Al bij het eerste telefonisch contact liet dochter Annelies weten dat zij pa, net als zijn broer Jan, op een rieten baar wilden opbaren. Dat was zo huiselijk en toegankelijk voor alle kleinkinderen en net als hun nichtjes wilden zij ook zelf hun vader verzorgen.

Gelukkig is in het mortuarium van het ziekenhuis een ruimte beschikbaar waar wij samen - met een lach en een traan - Piet konden verzorgen. Samen brachten zijn meiden hun vader in mijn auto weer naar huis, terwijl ik volgde met de zonen.

Binnen enkele uren toverden kinderen en kleinkinderen de garage naast het huis om tot een prachtige opbaarkamer. Een groot schilderij van drie raven naast Piet, foto's van het voetbalteam, grote vlaggen in rood en geel, de kleuren van ZIJN voetbalclub Sint Adelbert boven hem en de voetbal bij zijn voeten, zelfs de bloemen waren rood en geel…. Het was overweldigend als je deze ruimte binnentrad, in alles herkende je de liefde van dit gezin voor de voetbalsport.

De kinderen wisten precies hoe zij het wilden en moeder Jany genoot bij het zien van alle aandacht voor haar Piet. Zijn zonen zouden Piet met de tractor naar de kerk en naar de begraafplaats brengen. In de dagen van opbaring werd dan ook naarstig aan het herstel van Piet's eigen tractortje gewerkt. Al was het nog spannend of de tractor het zou halen, voor de familie was en bleef het de enige optie om vader weg te brengen.
De met heel veel bloemstukken prachtig opgetuigde tractor werd door zoon Pieter bestuurd. Brett en Kane, de jongste kleinkinderen, zaten als wakers naast opa op de aanhanger, en alle andere kinderen en kleinkinderen liepen er achter naar de kerk. Na de kerkdienst de volgende dag deelden wij bij het verlaten van de kerk 350 gele en rode ballonnen uit aan de aanwezigen en liepen hiermee in een indrukwekkende stoet naar het voetbalveld. Daar liep de familie - plaatsvervangend voor Piet - naar de middenstip en alle familie en vrienden stelden zich langs de lijn rondom het voetbalveld op.
Voor de laatste keer gingen de gedachten van alle aanwezigen terug naar al die jaren dat Piet hier had gespeeld, gevlagd, gesuppoort en had meegeleefd.
Bij het horen van de voetbalmars uit de speakers bij de tribunes rolde menige traan langs de neus van stoere bolsters met de - oh zo bekende - blanke pit…; een legende was niet meer. Na het laatste fluitsignaal door kleinzonen Kane en Brett, lieten alle aanwezigen de ballonnen los. Wel tien minuten lang zagen wij de glinsterende ballonnen dansen in de lucht. Op twee na; die wilden toch nog even bij het voetbalveld blijven….

Nog even nagenieten van dit prachtige afscheid van Piet?

Zelfs toen iedereen terug was in de Kwekerij, de voetbalkantine, bleven de ballonnen hangen in de bosjes langs de lijn. Als laatste groet van – of aan? - het oudste lid van Sint Adelbert.

Charon Uitvaartbegeleiding Liefde Aandacht Respect